

ефективно приймати рішення, що зумовлює актуальність питання процесу професіоналізації управлінської діяльності, покращення якого є необхідним фактором для забезпечення підвищення результативності функціонування організацій та держави в цілому у швидко мінливому середовищі.

Проблемі професійної підготовки сучасних управлінців присвячені роботи багатьох вітчизняних і закордонних дослідників і вчених, серед яких: М. Армстронг, Л. Бондарева, П. Друкер, А. Капітанець, Г. Мінцберг, В. Рибалко, І. Сенча, А. Файоль та інші. Однак розгляд цієї теми залишається актуальним і потребує детального дослідження.

Розглядаючи процес професіоналізації управлінської діяльності слід виділяти три основні етапи: первинна професійна освіта; адаптаційне професійне навчання для заняття посади; навчання для отримання нового рівня знань і професійної компетенції. На першому етапі приділяється увага вивченню науково-дослідної, аналітичної та практичної бази менеджменту, проводиться загальноосвітня та професійно-орієнтована підготовка. На другому - команда тренерів, експертів і консультантів реалізують адаптивні програми професійного навчання. Етап отримання нового рівня знань і професійної компетенції здійснюється за допомогою різних програм: магістерські програми, програми МВА, корпоративні програми та ін.

Так, сучасний етап розвитку бізнес-освіти в Україні характеризується переходом від озайомлювальної освіти до підготовки практиків підприємницької діяльності, які володіють не тільки глибокими теоретичними знаннями, а й здатні розробляти ефективні стратегії функціонування підприємств на ринку [3, с. 49]. Головна проблема підготовки менеджерів в Україні полягає в тому, що навчальні заклади, які спеціалізуються на підготовці фахівців у сфері бізнесу, приділяють велику увагу теоретичній підготовці студентів, що не гарантує здатності виконувати практичні завдання, приймати обґрунтовані та ефективні управлінські рішення, формувати адекватну ринковим умовам бізнес-стратегію [4, с. 477-484].

Характеристика стадій процесу взаємодії науки та практики, посередником між якими є аналітична управлінська діяльність (консалтинг), має важливе значення для розвитку професійної системи менеджменту [1, с.72]. Практична управлінська діяльність, з однієї сторони, вже частково спирається на наукові розробки у сфері менеджменту, а, з іншої сторони, все ще у значній мірі базується на емпіричному досвіді конкретних управлінців. Тобто управлінська наука описує ситуацію на практиці «якою вона є» замість того, щоб (формувати її).

Підтримка держави у підготовці кадрів, розвиток молодіжного підприємництва, систематизація кращого практичного досвіду - основні напрямки розвитку системи бізнес-освіти. Особливої уваги заслуговує використання передових освітніх та інформаційно-комунікаційних технологій, що відкривають можливість навчати необмежену кількість керівників і спеціалістів в рамках цілого регіону.

Також слід приділяти увагу підвищенню ролі дослідницької діяльності, яка виступає одним з критеріїв визначення рівня кваліфікації викладача, а також гарантом того, що знання та навички, які формуються протягом програми, мають широкі підстави, відображають реальність, їм сприятимуть роботі у майбутньому.

Економіка України, що інтегрується у міжнародний бізнес-простір, збільшує кількісний і якісний попит на керівників нової формації. Це, в свою чергу, дає імпульс важливим нововведенням у вітчизняну бізнес-освіту, одним з головних векторів еволюції якої сьогодні є освоєння міжнародних стандартів професійної підготовки менеджерів.

Отже, розвиток процесу професіоналізації управлінської діяльності забезпечить швидку реакцію організацій на зміни у зовнішньому динамічному конкурентному середовищі, Підвищить адаптаційні здібності, організаційну гнучкість, маневреність існуючих виробничо-економічних систем, а також сприятиме оперативності вирішення стратегічних завдань у процесі функціонування та розвитку підприємств.

Список літератури:

1. Актуальные проблемы экономики и менеджмента: теория, инновации и современная практика. Монография / Под редакцией Кузнецова Э.А. - Харьков: Бурун Книга, 2011. - 512 с.
2. Війна за таланта / Е. Майклз, Х. Хендфилд-Джонс, Е. Екселрод; пер. з англ. Ю.С. Корнилович. - М.: Манн, Іванов і Фербер, 2005. - 272 с.

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПРОЦЕСУ ПРОФЕСІОНАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

*Кузнецов Е.А., к.е.н., доцент, Сорокіна А.С.
Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова (Одеса, Україна)*

З все більшою орієнтованістю економіки на знання, як форми нематеріального активу, продовжує зростати попит на управлінські кадри високого класу, перед якими постають все складніші завдання в умовах стрімких змін [2, с.34]. Це зумовлює розповсюдження концепції професійного розвитку менеджерів, яка оснований на пріоритеті постійної практичної підготовки та розвитку управлінських навичок.

У сучасних кризових умовах простежується неспроможність управлінських кадрів

3. Черкасова Т.І. Якісні зміни ринку праці в умовах реалізації інноваційної моделі розвитку // Економіка та держава. - 2005. - № 2. - С. 49.
4. Янковська Л.А. Підготовка менеджера: основні риси і вимоги // Вісник НУ «Львівська політехніка». - 2005. - № 526. - С. 47 - 48.